

Sygn. akt I C 2538/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	Karolina Romańska

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko M. S. (1), Towarzystwu (...) S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza na rzecz S. K. od M. S. (1) i Towarzystwa (...) S. A. z siedzibą w W. kwotę 256,60 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 maja 2016 r. do dnia zapłaty z tym zastrzeżeniem, że zapłata należności przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nakazuje pobrać od S. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 5.496,84 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

IV. nakazuje pobrać od M. S. (1) i Towarzystwa (...) S. A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwoty po 30 zł od każdego z nich tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

V. zasądza od S. K. na rzecz M. S. (1) i Towarzystwa (...) S. A. z siedzibą w W. kwoty po 4.705,87 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Jermak

Sygn. akt I C 2538/16

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w tut. Sądzie w dniu 20 września 2016 roku powód S. K. domagał się zasądzenia od pozwanych M. S. (1) i Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 29.571,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 maja 2016 roku do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że zapłata zasądzonej należności przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wraz z pozwanym M. S. (2) byli uczestnikami kolizji drogowej, jaka miała miejsce w dniu 22 grudnia 2014 roku około godziny 11:10 w K. przy ul. (...). Powód podniósł, iż w trakcie tego zdarzenia doszło do kolizji między pojazdem marki F. (...) o nr rej (...) kierowanym przez pozwanego M. S. (1), a pojazdem marki B. (...) o nr rej (...) kierowanym przez powoda. Powód wskazał, iż początkowo został obwiniony o spowodowanie tej kolizji i do Sądu Rejonowego w Kielcach został skierowany akt oskarżenia. W wyniku przeprowadzonego postępowania sądowego, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 30 października 2015 roku, sygn. akt II W 137/15 powód został uniewinniony od popełnienia zarzuconego mu we wniosku o ukaranie czynu, tj. że: spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował należytej ostrożności w trakcie zmiany kierunku jazdy wskutek czego doszło do zderzenia czym spowodował straty na szkodę M. S. (1). Kolejno powód podkreślił, że w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego, biegły z zakresu ruchu drogowego W. S. stwierdził, że opiniowaną kolizję spowodował kierowca samochodu F., czyli pozwany M. S. (1). Roszczenie finansowe powoda zostało określone przez niego na kwotę 45.165,17 zł i na kwotę tą składa się:

- 500 zł – koszt holowania uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia do warsztatu naprawczego,
- 300 zł – koszt oceny technicznej sporządzonej przez (...),
- 24.870,45 zł - koszt naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z kalkulacją nr (...),
- 2.838,29 zł – koszt dojazdów powoda na stałe mieszkającego i pracującego w Wielkiej Brytanii na terminy rozprawy karnej II W 137/15, jaka toczyła się w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r.,
- 513,00 zł koszt biletów lotniczych zakupionych przez powoda dla niego, jego partnerki życiowej i ich wspólnego dziecka, w związku z koniecznością powrotu do Wielkiej Brytanii po zdarzeniu z dnia 22.12.2014r. (powrót uszkodzonym pojazdem był niemożliwy,
- 11.847,60 zł koszt utraconego przez powoda wynagrodzenia w miejscu pracy w Wielkiej Brytanii spowodowany koniecznością przyjazdu na terminy rozpraw wyznaczone w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r.,
- 593,83 zł – koszt biletów promowych w dniu 09.02.2015r. (przejazd naprawionym pojazdem do Wielkiej Brytanii) oraz w dniu 18.12.2014r. – przyjazd do Polski przed przedmiotową kolizją,
- 3.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop, zmarnowane święta Bożego Narodzenia oraz dolegliwości fizyczne spowodowane uczestnictwem w kolizji drogowej spowodowanej przez M. S. (1).

Powód podniósł, że pozwane Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. częściowo uznało jego żądanie i tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia, z żądanej przez powoda kwoty 45.165,17 zł wypłaciło mu ostatecznie kwotę 14.372,62 zł. Powód podkreślił przy tym, że pozwane Towarzystwo (...) tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia przyznało mu łącznie kwotę 28.745,25 zł, jednakże uznając, iż powód przyczynił się do zaistnienia przedmiotowego zdarzenia w 50% wypłaciło jedynie połowę tej kwoty, tj. 14.372,62 zł. Pozwane Towarzystwo (...) uznało kwotę:

- 500 zł tytułem kosztów holowania uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia do warsztatu naprawczego,
- 300 zł koszty oceny technicznej sporządzonej przez (...),
- 24.400,97 zł koszt naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z kalkulacją nr (...), z tym że obniżył kwotę uznanego roszczenia z kwoty 24.870,45 zł do kwoty 24.400,97 zł i powód różnicy tej nie kwestionuje,
- 544,27 zł – koszt biletów promowych w dniu 09.02.2015r. (przejazd naprawionym pojazdem do Wielkiej Brytanii) oraz w dniu 18.12.2014r. – przyjazd do Polski przed przedmiotową kolizją (połowa wartości biletu z uwagi na przypadek biletu pierwotnego); pozwany obniżył żądana przez powoda kwotę 593,83 zł do uznanej przez siebie kwoty 544,27 zł i powód różnicy tej nie kwestionuje,

- 3.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop, zmarnowane święta Bożego Narodzenia oraz dolegliwości fizyczne spowodowane uczestnictwem w kolizji drogowej spowodowanej przez M. S. (1).

Końcowo powód podniósł, iż nie zgadza się ze stanowiskiem pozwanego Towarzystwa (...), jakoby przyczynił się do powstania przedmiotowej kolizji drogowej. Podniósł, że na dochodzoną pozwem należność, oprócz kwoty 14.372,62 zł, bezzasadnie potrąconej przez pozwane Towarzystwo (...), składa się także kwota 15.198,89 zł, nieuznana przez pozwane Towarzystwo (...), na którą składają się kwoty:

- 2.838,29 zł - koszt dojazdów powoda na stałe mieszkającego i pracującego w Wielkiej Brytanii na terminy rozprawy karnej II W 137/15, jaka toczyła się w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r.,

- 513,00 zł - koszt biletów lotniczych zakupionych przez powoda dla niego, jego partnerki życiowej i ich wspólnego dziecka, w związku z koniecznością powrotu do Wielkiej Brytanii po zdarzeniu z dnia 22.12.2014r. (powrót uszkodzonym pojazdem był niemożliwy,

- 11.847,60 zł - koszt utraconego przez powoda wynagrodzenia w miejscu pracy w Wielkiej Brytanii spowodowany koniecznością przyjazdu na terminy rozpraw wyznaczone w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r. oraz w czasie niezbędnym na przyjazd do Polski i powrót do Wielkiej Brytanii. Końcowo powód podniósł, że żąda odsetek od dnia 09 maja 2016 roku, gdyż wezwanie do zapłaty dla pozwanych wysłane zostało w dniu 01 kwietnia 2016 roku, a zważywszy, że postępowanie likwidacyjne powinno trwać maksymalnie 30 dni – to jest to termin uzasadniony (k. 3-8).

W odpowiedzi na powyższe pozwany M. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Pozwany zakwestionował zgłoszone roszczenie tak co do zasady, jak i co do wysokości. Podniósł, że powód otrzymał już stosowne odszkodowanie od ubezpieczyciela (k. 71-72).

W odpowiedzi na pozew złożonej w tut. Sądzie w dniu 25 października 2016 roku pozwane Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał powodowi: kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów holowania pojazdu powoda, kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów oceny technicznej pojazdu, kwotę 544,27 zł tytułem zwrotu kosztów podróży powrotnej do Wielkiej Brytanii oraz kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia za ból i doznaną krzywdę. Jednocześnie pozwany podkreślił, iż odmówił wypłaty: kwoty 2838,29 zł tytułem kosztów dojazdów powoda do sądu na rozprawy karne, kwoty 513 zł oraz kwoty 44,58GB tytułem zwrotu kosztów biletu, kwoty 130 GB tytułem zwrotu składki ubezpieczeniowej oraz kwoty 11847,60 zł tytułem utraconego dochodu. Koszty te, zdaniem pozwanego, nie mieszczą się w odszkodowaniu należnym poszkodowanemu, gdyż podstawą odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest umowa odpowiedzialności cywilnej zawarta ze sprawcą szkody. Pozwany zauważył również, że nieuznane przez niego kwoty w postaci 2838,29 zł, 513 zł i 11847,60 zł dotyczą żądań powoda związanych z dojazdami na rozprawy karne, a zatem dochodzenie ich w postępowaniu cywilnym jest niczym nieuzasadnione. Kolejno pozwany podniósł, że w drugim postępowaniu likwidacyjnym przyznał powodowi kwotę 24.400,97 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd oraz kwotę 1.344,27 zł tytułem zwrotu kosztów holowania oraz kosztów związanych z podróżą w celu odebrania pojazdu z Polski. Wskazał nadto, iż w jego ocenie powód przyczynił się do powstania szkody w 50% w związku z czym wypłacono powodowi kwotę 2.172,14 zł w zakresie pierwszego postępowania i kwotę 12,872,62 zł z tytułu likwidacji szkody w drugim postępowaniu, co daje łącznie kwotę 15.044,76 zł, nie zaś kwotę wskazywaną przez powoda, tj. 14.372,62 zł. Końcowo pozwane Towarzystwo (...) zakwestionowało żądanie powoda w zakresie daty naliczania odsetek za zwłokę. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł, iż odsetki winny być naliczane od daty wyrokowania (k. 75-79; 102-103).

W toku procesu strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie (k. 229).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2014 roku około godziny 11:10 w obszarze zabudowany w K., na prostym, płaskim odcinku ulicy (...) – w okolicy wjazdu w drogę do Kampanii Piwowarskiej doszło do zdarzenia drogowego, w którym uczestniczył pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) kierowany przez pozwanego M. S. (1) oraz pojazd marki B. (...) o nr rej. (...) kierowany przez powoda S. K.. W miejscu zaistnienia kolizji obowiązywało ograniczenie prędkości do 50 km/h, zaś ulica (...) w okolicach miejsca kolizji była drogą jednojezdniową, do której przylegała jezdnia w budowie. Ruch odbywał się na jezdni ulicy (...), natomiast budowana jezdnia była wyłączona z ruchu. Przed zderzeniem oba pojazdy poruszały się w tym samym kierunku, tj. w kierunku ul (...) i w kierunku centrum K. – samochód marki F. (...) poruszał się budowaną jezdnią przyległą do jezdni ulicy (...), natomiast samochód B. (...) kierowany przez powoda, poruszał się jezdnią ulicy (...) i bezpośrednio przed zderzeniem skręcał w prawo, w stronę drogi prowadzącej do (...). Do przedmiotowego zdarzenia doszło w ten sposób, że powód kierujący samochodem marki B. (...), wykonując na skrzyżowaniu manewr skrętu w drogę podporządkowaną i przecinając drugą jezdnię będącą w budowie, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi marki F. (...), którym w chwili zdarzenia kierował M. S. (1). Do kolizji doszło na terenie budowy drogi, tj. na jezdni wyłączonej z ruchu. F. (...) kierowany przez pozwanego poruszał się z prędkością 60 km/h, natomiast samochód B. (...) poruszał się wolno z prędkością około 2-5 km/h. W wyniku zaistniałego zdarzenia drogowego w samochodzie marki F. (...) uszkodzeniu uległy: zderzak przedni z lewej strony, reflektor lewy i lamy przednie z lewej strony, błotnik przedni lewy, błotnik przedni prawy, pas przedni lewy, wzmocnienie przednie lewe, lewa przedłużnica wzmocnienia bocznego, fartuch lewy, pokrywa przednia po lewej stronie, przednia szyba, wahacz zawieszenia koła przedniego lewego, akumulator, chłodnica, nakładka szkieletu deski rozdzielczej, poduszki powietrzne. W samochodzie marki B. (...) uszkodzeniu uległy natomiast: drzwi przednie prawe, błotnik przedni prawy, próg prawy, słupek środkowy, drzwi tylne prawe, kurtyny boczne.

Dowód: częściowo opinia pisemna sporządzona przez biegłego B. C. (k. 115-138), opinia pisemna sporządzona przez Instytut – (...) – Humanistyczny w R. wraz z załącznikami (k. 152-177)

M. S. (1) zdawał sobie sprawę z faktu, że porusza się jezdnią wyłączoną z ruchu, jednak wykorzystał sytuację, że miejsce wjazdu na jezdnię wyłączoną z ruchu nie było ustawionych zapór ani znaków zabraniających wjazdu.

Dowód: zeznania pozwanego M. S. (1) potwierdzającego jego wyjaśnienia informacyjne (k. 99-100; 114)

S. K. od około 13 lat mieszka w Wielkiej Brytanii wraz z partnerką i dzieckiem. Do Polski przyjeżdża kilka razy w roku, w szczególności w okolicach świąt. Powód w Wielkiej Brytanii pracuje jako kierowca. Stawka godzinowa, przysługująca powodowi za świadczoną pracę wynosi 13,50 Funta, za pracę w sobotę – 15 Funtów, natomiast w niedzielę 218 Funtów. Powód pracuje 10 – 15 godzin dziennie. W dacie zdarzenia powód był właścicielem firmy LTD. Po przedmiotowej kolizji samochód powoda musiał być przetransportowany do zakładu naprawczego. Nie nadawał się do użytku. S. K. poniósł koszty związane z holowaniem jego pojazdu w wysokości 500 zł. W związku ze swoimi obowiązkami służbowymi, powód na początku stycznia zmuszony był do powrotu do Wielkiej Brytanii. Koszt biletów lotniczych zakupionych przez powoda dla niego, jego partnerki i dziecka wynosił 513 zł. Powód zlecił też sporządzenie prywatnej oceny technicznej, chciał bowiem naprawić samochód, aby jak najszybciej wrócić do Anglii. Koszt naprawy samochodu marki B. (...) oszacowano na łączną kwotę 24.870,45 zł.

W związku z przedmiotowym zdarzeniem, przed Sądem Rejonowym w Kielcach II Wydział Karny toczyło się postępowanie o wykroczenie z art. 86§1 k.w. przeciwko obwinionemu S. K.. Powód uczestniczył w trzech rozprawach karnych: w dniu 14 kwietnia 2015 roku, w dniu 02 czerwca 2015 roku oraz w dniu 30 października 2015 roku. Ostatecznie w dniu 30 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Kielcach II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II W 137/15 wydał wyrok, w którym uniewinnił obwinionego S. K. od popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, tj. o to że w dniu 22 grudnia 2014 roku o godz. 11:10 w miejscowości K. ul. (...) kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował należytej ostrożności w trakcie zmiany kierunku jazdy wskutek czego doszło do zderzenia z pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) czym spowodował straty na szkodę M. S. (1).

Dowody: zeznania powoda S. K. potwierdzającego jego wyjaśnienia informacyjne (k. 112v.113; 114), zeznania świadka M. S. (3) (k. 113v.), akta tut. Sądu o sygn. II W 137/15, faktura VAT nr (...) (k. 22), faktura nr (...) (k. 23), prywatna kalkulacja naprawy (k. 24-27)

W dacie powyższego zdarzenia pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym w czasie zdarzenia kierował M. S. (1), posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W..

- okoliczność bezsporna potwierdzona polisą nr (...) (k. 65)

W związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 22 grudnia 2014 roku, powód pismem z dnia 30 marca 2016 roku wezwał pozwanego M. S. (1) oraz Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. do zapłaty na jego rzecz kwoty 45.165,17 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę – w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania. Jednocześnie wskazał, iż na w/w kwotę składa się:

- 500 zł – koszt holowania uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia do warsztatu naprawczego,

- 300 zł – koszt oceny technicznej sporządzonej przez (...),

- 24.870,45 zł - koszt naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z kalkulacją nr (...),

- 2.838,29 zł – koszt dojazdów powoda na stałe mieszkającego i pracującego w Wielkiej Brytanii na terminy rozprawy karnej II W 137/15, jaka toczyła się w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r.,

- 513,00 zł koszt biletów lotniczych zakupionych przez powoda dla niego, jego partnerki życiowej i ich wspólnego dziecka, w związku z koniecznością powrotu do Wielkiej Brytanii po zdarzeniu z dnia 22.12.2014r. (powrót uszkodzonym pojazdem był niemożliwy,

- 11.847,60 zł koszt utraconego przez powoda wynagrodzenia w miejscu pracy w Wielkiej Brytanii spowodowany koniecznością przyjazdu na terminy rozpraw wyznaczone w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r.,

- 593,83 zł – koszt biletów promowych w dniu 09.02.2015r. (przejazd naprawionym pojazdem do Wielkiej Brytanii) oraz w dniu 18.12.2014r. – przyjazd do Polski przed przedmiotową kolizją,

- 3.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za zmarnowany urlop, zmarnowane święta Bożego Narodzenia oraz dolegliwości fizyczne spowodowane uczestnictwem w kolizji drogowej spowodowanej przez M. S. (1),

- 702,00 zł koszt miesięcznego ubezpieczenia uszkodzonego pojazdu B. (...) przez okres kiedy z powodu uszkodzenia pojazdu powód nie mógł z niego korzystać.

Dowody: wezwanie do zapłaty (k. 59-61, 62-64), kserokopie biletów (k. 28-45), zaświadczenie o zarobkach powoda wraz z tłumaczeniem (k. 95-97)

Decyzją z dnia 27 czerwca 2016 pozwane Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. przyznało powodowi S. K.:

- kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów holowania,

- kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów wykonania oceny technicznej pojazdu,

- kwotę 544,27 zł tytułem kosztów lotu do Polski i biletu powrotnego na prom,

- kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Jednocześnie pozwany odmówił wypłaty pozostałych zgłoszonych przez powoda roszczeń. Kwotę bezsporną odszkodowania w wysokości 4.344,27 zł pozwane Towarzystwo (...) pomniejszyło o 50% uznając iż powód przyczynił się do powstałej kolizji. Ostatecznie pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości 2.172,14 zł.

Dowód: decyzja z dnia 27.06.2016r. (k. 83-84)

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, pozwane Towarzystwo (...) przyznało powodowi odszkodowanie za uszkodzony pojazd w wysokości 24.400,97 zł oraz zwrot kosztów holowania, oceny technicznej pojazdu i kosztów związanych z podróżą w celu odebrania pojazdu z Polski w wysokości 1344,27 zł. Łączna kwota odszkodowania w wysokości 25.745,24 zł została pomniejszona o 50% przyczynienia się powoda do powstania kolizji drogowej i ostatecznie powodowi przekazana została kwota 12.872,62 zł. Pomimo odwołania od powyższej decyzji, pozwane Towarzystwo (...) podtrzymało swoje dotychczasowe stanowisko.

Dowody: decyzja z dnia 04.07.2016r. (k. 86), decyzja z dnia 28.07.2016r. (k. 87)

Do zaistnienia kolizji przyczynili się obaj kierujący. Zagrożenie kolizyjne pomiędzy powodami spowodował S. K. kierujący samochodem B. (...) o nr rej. (...) skręcając w prawo i nie ustępując pierwszeństwa przejazdu pojazdowi F. (...) o nr rej. (...) kierowanemu przez M. S. (1). Kierujący pojazdem M. S. (1) przyczynił się do zaistnienia kolizji, ponieważ mając świadomość, że porusza po się po jezdni przebudowywanej, powinien zachować szczególną ostrożność i widząc skrzyżowanie dróg ograniczyć prędkość pojazdu, czego nie uczynił. Gdyby ograniczył prędkość do około 45 km/h, miał możliwość uniknięcia kolizji zatrzymując swój pojazd przed skręcającym samochodem B. (...).

Dowód: pismna opinia Instytutu – (...) – Humanistyczny w R. wraz z załącznikami (k. 152-177), pismna opinia uzupełniająca w/w Instytutu (k. 199-210)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów. Ustalenia stanu faktycznego w szczególności na okoliczność ustalenia czy powód przyczynił się do zaistnienia kolizji drogowej pomiędzy pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez pozwanego M. S. (1) a pojazdem marki B. (...) o nr rej (...) kierowanym przez powoda w dniu 22 grudnia 2012 roku w K., Sąd czynił w oparciu o dowód z opinii biegłego B. C. oraz dowód z opinii Instytutu – (...) – Humanistycznego w R., które w pełni obdarzył przymiotem wiarygodności. Zdaniem Sądu, przedłożone do akt niniejszej sprawy opinie były kompletne, nie zawierały luk i błędów logicznych, wykonane zostały w sposób fachowy, zgodnie ze standardami obowiązującymi biegłych. Instytut – (...) – Humanistyczny w R. jednocześnie w sposób logiczny, przekonujący i jednoznaczny wyjaśnił wszelkie zastrzeżenia i uwagi zgłoszone przez strony niniejszego postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd w całości podzielił opinię Instytutu – (...) – Humanistycznego w R., uznając ją za w pełni wartościowy materiał dowodowy. Opinia ta odnosiła się do wszystkich przedstawionych w sprawie opinii, stanowisk i twierdzeń, wyczerpująco, logicznie odpowiadała na wszystkie postawione przez sąd i strony pytania.

Sąd zważył, co następuje:

Jako podstawę odpowiedzialności pozwanego M. S. (1) powód wskazywał art. 415 k.c. Zgodnie z jego treścią, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Wyżej wskazany przepis określa ogólną regułę dla odpowiedzialności za szkodę, do której doszło wskutek zdarzeń nazywanych czynami niedozwolonymi (odpowiedzialność deliktowa). Ustawodawca w tytule VI trzeciej księgi kodeksu cywilnego wyodrębnił zespół przepisów (art. 415–449), które nie wiążą odpowiedzialności za szkodę z niewykonaniem wiążącego już strony stosunku zobowiązaniowego (art. 471 i n. k.c.), lecz z ujemnie ocenianymi zachowaniami podmiotów i innymi zdarzeniami normatywnie określonymi, których zaistnienie jest pierwotnym źródłem stosunku prawnego – obowiązku naprawienia szkody danym zdarzeniem spowodowanej.

Do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361–363 k.c.) – zob. A. O.. Komentarz do art. 415 Kodeksu cywilnego, LEX nr 167898.

Z kolei jako podstawę odpowiedzialności pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. powód wskazywał przepisy Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.). Stosownie do treści art. 34 ust. 1 w/w ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Jak zaś stanowi art. 36 ust 1 ustawy, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Oznacza to, iż stosunek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma charakter akcesoryjny wobec cywilnoprawnego stosunku odszkodowawczego łączącego ubezpieczającego oraz poszkodowanego, zarówno co do powstania obowiązku świadczenia ubezpieczyciela, jak i w odniesieniu do zakresu tego świadczenia.

W świetle art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Tylko wtedy, gdy przywrócenie stanu poprzedniego jest niemożliwe albo gdy pociąga za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Wysokość sumy pieniężnej, winna być tak ustalona, aby rekompensowała naprawienie całej szkody poniesionej przez poszkodowanego. Szkodę w rozumieniu art. 361 k.c. stanowi zatem różnica pomiędzy stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by w jego majątku istniał, gdyby zdarzenie nie nastąpiło. Naprawienie szkody obejmuje zarówno wyrównanie strat, które poszkodowany poniósł, jak utracone korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zobowiązanie do zapłaty odszkodowania obejmuje tylko normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Okolicznością bezsporną na gruncie niniejszego postępowania było, że w dacie zdarzenia pozwanego M. S. (1) łączyła z Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. umowa obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych. Bezsporne było również, iż po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwane Towarzystwo (...) przyznało powodowi łączną kwotę 15.044,76 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia.

Okolicznością sporną, wymagającą rozstrzygnięcia na kanwie niniejszego postępowania było natomiast czy powód przyczynił się do powstania szkody, a jeżeli tak – to w jaki zakresie i czy w związku z tym zasadnie domaga się dopłaty odszkodowania.

Sąd podzielił argumentację pozwanych o przyczynieniu się powoda na poziomie 50% do zaistnienia kolizji drogowej pomiędzy pojazdem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez pozwanego M. S. (1) a pojazdem marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez powoda S. K. w dniu 22 grudnia 2014 roku w K.. Przy tych ustaleniach Sąd miał na uwadze okoliczność, iż pozwany M. S. (1) poruszał się po jezdni wyłączonej z ruchu. Jednocześnie uwadze Sądu nie może umknąć, że S. K. wykonując na skrzyżowaniu manewr skrętu w prawo również przecinał tą samą wyłączoną z ruchu jezdnię drogi głównej. Sąd w całości podziela wnioski płynące z opinii biegłego sądowego B. C. oraz Instytutu - (...) – Humanistycznego w R., że pozwany M. S. (1) miał pełną świadomość iż porusza się jezdnią będącą w przebudowie, dodatkowo w terenie zabudowanym z prędkością wyższą niż 50 km/h. Niemniej jednak zauważyć należy, że kierowca samochodu B. (...) S. K., wykonując na skrzyżowaniu manewr skrętu w drogę podporządkowaną i przecinając drugą jezdnię będącą w budowie, powinien ustąpić pierwszeństwa przejazdu wszystkim pojazdom jadącym tą drogą na wprost. Zagrożenie kolizyjne pomiędzy powodami spowodował zatem

powód. Podkreślić nadto należy, że obu kierowców obowiązywały również ogólne zasady ruchu drogowego, polegające na tym, że w miejscu krzyżowania się dróg pierwszeństwo przejazdu ma pojazd nadjeżdżający z prawej strony, jeżeli znaki drogowe nie nakazują inaczej. Zauważyć trzeba, że wnioski płynące z tych opinii są jasne, zrozumiałe, rzeczowe, szczegółowo analizują przebieg zdarzenia z dnia 22 grudnia 2014 roku, jak również przepisy ruchu drogowego.

Sąd aprobuje zatem 50% przyczynienie się powoda do zaistnienia kolizji drogowej pomiędzy pojazdem F. (...) kierowanym przez M. S. (1), a pojazdem marki B. (...) kierowanym przez powoda w dniu 22 grudnia 2014 roku w K.. Podkreślić należy, że w opinii Instytutu - (...) – Humanistycznego w R. to właśnie powód spowodował powstanie zagrożenia w ruchu drogowym. Nie można zatem uznać, by w mniej niż 50 % przyczynił się do zaistnienia zdarzenia drogowego.

Stosownie do treści art. 362 k.c., jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Orzecznictwo wykształciło akceptowaną w praktyce definicję „przyczynienia się”, zgodnie z którą „przyczynieniem się” jest każde zachowanie się poszkodowanego pozostające w normalnym związku przyczynowym ze szkodą, za którą ponosi odpowiedzialność inna osoba. Przyczynienie się do szkody występuje wtedy, gdy na podstawie stanu faktycznego sprawy uzasadniony jest wniosek, że bez udziału poszkodowanego szkoda by nie powstała lub nie przybrałaby ustalonych rozmiarów. Uznanie przyczynienia się za kategorię obiektywna oznacza, że nie należą do jej treści elementy podmiotowe, takie jak wina lub jej brak. Mają one natomiast znaczenie dla stopnia zmniejszenia odszkodowania, co w praktyce zwykle nazywa się „stopniem przyczynienia się poszkodowanego” (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 marca 2015 roku, sygn. akt I ACa 1040/14).

Mając zatem na uwadze, że pozwane Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznało powodowi połowę żądanej przez niego kwoty tytułem: kosztów holowania uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia do warsztatu naprawczego, kosztów oceny technicznej sporządzonej przez (...), kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z kalkulacją nr (...), kosztów biletów promowych w dniu 09.02.2015r. (przejazd naprawionym pojazdem do Wielkiej Brytanii) oraz w dniu 18.12.2014r. (przyjazd do Polski przed przedmiotową kolizją), zadośćuczynienia za zmarnowany urlop, zmarnowane święta Bożego Narodzenia oraz dolegliwości fizyczne spowodowane uczestnictwem w kolizji drogowej spowodowanej przez M. S. (1)- zasadnym jest również zasądzenie na rzecz powoda kwoty 256,00 zł tytułem połowy kosztów biletów lotniczych zakupionych przez powoda dla niego, jego partnerki życiowej i ich wspólnego dziecka, w związku z koniecznością powrotu do Wielkiej Brytanii po zdarzeniu z dnia 22.12.2014r. Poniesione przez powoda koszty z tego tytułu pozostają w związku przyczynowym z zaistniałą kolizją. Oczywistym jest przecież, że z uwagi na uszkodzenie pojazdu marki B. (...) podróż nim była niemożliwa.

Wobec powyższego, Sąd zasądził na rzecz S. K. od M. S. (1) i Towarzystwa (...) S. A. z siedzibą w W. kwotę 256,60 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 maja 2016 r. do dnia zapłaty z tym jednak zastrzeżeniem, że zapłata należności przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego. O odsetkach od tej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., mając na uwadze granice żądania pozwu zarówno czasowe jak i co do wysokości.

Sąd nie uwzględnił roszczenia powoda w zakresie kwoty 2.838,29 zł tytułem poniesionych kosztów dojazdów powoda na stałe mieszkającego i pracującego w Wielkiej Brytanii na terminy rozprawy karnej II W 137/15, jaka toczyła się w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r., a także w zakresie kwoty 11.847,60 zł tytułem kosztów utraconego przez powoda wynagrodzenia w miejscu pracy w Wielkiej Brytanii spowodowanego koniecznością przyjazdu na terminy rozpraw wyznaczone w dniach 14.04.2015r., 02.06.2015r., 30.10.2015r. oraz w czasie niezbędnym na przyjazd do Polski i powrót do Wielkiej Brytanii. Zdaniem Sądu, koszty te nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałą kolizją i związane są z tokiem postępowania karnego. Sąd w całości podziela argumentację pozwanego Towarzystwa (...), że koszty dojazdu na rozprawy karne oraz koszty utraconego przez powoda zarobku w związku z koniecznością przyjazdu na rozprawy w sprawie karnej, gdzie powód występowała w charakterze obwinionego, nie mieszczą się w odszkodowaniu należnym poszkodowanemu, gdyż podstawą odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń

jest umowa odpowiedzialności cywilnej zawarta ze sprawcą szkody. O zwrocie takich kosztów, można by mówić w sytuacji, gdyby związane były z nieobecnością powoda w pracy wobec konieczności leczenia, czy rehabilitacji lub długotrwałej niezdolności do pracy pozostającej w związku ze zdarzeniem szkodzącym. Katalog ten nie zawiera jednak kosztów dojazdów na sprawy sądowe, w których powód występował w charakterze obwinionego. Decyzja powoda o przyjazdach na kolejne rozprawy sądowe w sprawie karnej i związana z tym utrata zarobku, była jego autonomiczną decyzją i nie podlega rekompensacie na gruncie niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie II sentencji wyroku oddalił powództwo w pozostałej części.

O nieuiszczonych kosztach sądowych w punkcie III wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. i art. 100 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, w niniejszej sprawie, w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Art. 98 §1 k.p.c. stanowi z kolei, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu (art. 100 k.p.c).

Nieuiszczonymi kosztami sądowymi w niniejszej sprawie są: kwota 1266 zł przyznana biegłemu B. C. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 7 kwietnia 2017 roku (k. 139), oraz łączna kwota 4290,84 zł przyznana Instytutowi – (...) – Humanistycznemu w R. tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii przyznana na mocy postanowienia z dnia 3 sierpnia 2017 roku (k. 181) i postanowienia z dnia 28 listopada 2017 roku (k. 227). Kwoty te zostały w całości wypłacone z sum budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach.

Mając na uwadze, że S. K. wygrał niniejszą sprawę w 1%, a przegrał w 99%, Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od powoda kwotę 5.496,84 zł, zaś od pozwanych M. S. (1) i Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty po 30 zł od każdego z nich – o czym orzeczono w punktach III-IV sentencji wyroku.

O kosztach procesu w punkcie V sentencji wyroku orzeczono w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Przy orzekaniu o kosztach procesu, Sąd miał na względzie okoliczność, że powód wygrał sprawę w 1%.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 1479 złotych, koszt zastępstwa procesowego w kwocie 4800 złotych (ustalony w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie - Dz. U. 2015.1800 - w brzmieniu obowiązującym do dnia 26 października 2016 roku oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych Łącznie koszty te wyniosły 6296 złotych, a zatem uwzględniając 1% zakres wygrania sprawy, strona pozwana winna zwrócić powodowi 1% tych kosztów, a więc kwotę 62,96 złotych.

Na koszty procesu poniesione przez pozwanych złożyły się: koszt zastępstwa procesowego w kwocie 4800 złotych, a także opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, a zatem uwzględniając 99% zakres wygrania sprawy, powód winien zwrócić pozwany 99% tych kosztów, a więc kwotę 4768,83 złotych.

Ostatecznie więc powód winien zwrócić pozwany kwoty po 4705,87 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (4768,83 zł – 62,96 zł).

SSR Anna Jermak